

for det er nemlig præcis det modsatte, statsministeren normalt gør.

Jeg erkender blankt, at alle kan fejle, og jeg synes for resten, at det, som hr. Arne Melchior sagde om, at det er bedre at tabe ansigt end at miste hele hovedet, var godt sagt. Men det, som statsministeren gør, når han gør en fejl, er i stedet for med det samme at indrømme, at han har gjort en fejl, at finde på alle mulige finurlige krumspring for at dække over fejlen: spille falske melodier og lave cover-up eller finde på andre dækmanøvrer, eller hvad det ellers er, vi er vant til at se – og det er det, der ikke er acceptabelt!

Og når vi tænker på den nye politiske moral, som statsministeren jo har gjort sig til talsmand for, så håber jeg, at efter at vi har vedtaget denne dagsorden, som efter min mening giver udtryk for en utrolig stærk kritik af regeringens og især statsministerens handlemåde i denne sag – jeg synes ærlig talt ikke, at der er noget at le ad, må jeg sige til statsministeren, og det tror jeg heller ikke befolkningen synes – at statsministeren i fremtiden vil gøre det, som han for et øjeblik siden sagde at man skal gøre: Hvis man begår en fejl, skal man stå frem og indrømme, at man har begået fejlen, i stedet for at skyde skylden på alle mulige andre og bruge statsapparatet til at dække over de fejl, man har begået.

Men når vi har vedtaget denne dagsorden, så har vi også vedtaget, at beslutningen den 10. oktober ikke var en rigtig beslutning, for det står der i den, og hr. Holger K. Nielsen sagde, at den er at kritisere, og det gør vi også, og vi kritiserer også hele regeringens håndtering.

Og når statsministeren går ud efter det her møde, må det være med en underlig fornemmelse, når man tænker på, hvilken respekt dette Folketing mon kan have for denne regering, næste gang vi mødes.

Formanden:

Den næste i ordførerrækken er hr. Søren Søndergaard, og selv om det kun er for en kort bemærkning, kan han godt tage den nu; han behøver ikke at bruge hele ordførertalen.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil så holde et kort ordførerindlæg, som mest bliver en kommentar eller måske et spørgsmål til hr. Per Stig Møller, for hr. Per Stig Møller refererede en billedtekst fra forsiden af dagens B.T., hvor der står, at Rushdie siger, at statsministeren lyver.

Det er da muligt, og det skal jeg sådan set ikke gøre mig til dommer over. Der eksisterer også den mulighed, at Rushdie lyver – teoretisk set i hvert fald – og det skal jeg heller ikke gøre mig til dommer over.

Men derudover er det jo sådan, at det, der er spørgsmålet i denne sag for dem, der kender lidt til sagen – og det gør hr. Per Stig Møller jo – er, at stridens genstand, som Rushdie og statsministeren altså er uenige om, er de to efterretningstjenester, altså at der mellem Rushdies og statsministerens version er to efterretningstjenester.

Og det, der er det egentlige problem, er, at dem er der ingen kontrol med, og dem er der ingen der kan stille spørgsmål til. Det er problemet.

Om det er Rushdie eller statsministeren, der lyver, ved vi ikke, for der er et gråt eller måske kulsort område, der hedder to efterretningstjenester, og derfor vil jeg spørge hr. Per Stig Møller, om Det Konservative Folkeparti vil medvirke til, at vi får en øget parlamentarisk kontrol med efterretningstjenesterne.

Pia Kjærsgaard (DF):

Også jeg vil så komme med en kort ordførertale, for jeg havde blot bedt om en kort bemærkning, men pyt med det!

Jeg vil blot henlede statsministerens opmærksomhed også på noget, som også andre ordførere har været inde på, nemlig noget, som hr. Per Stig Møllers sagde i onsdagsspørgetiden den 6. november, og hvor statsministeren hidsede sig gevaldigt op og sagde, at han ikke ville finde sig i alt, og andre ting. For det, som statsministeren ikke sagde eller svarede på i spørgetiden, var jo de mange, mange spørgsmål, som også blev stillet den dag.

Til gengæld ved jeg, at statsministeren den 6. november i den mundtlige spørgetid sagde, at Folketinget jo vidste, at vi skulle have den forespørgselsdebat, som vi har haft i dag, og hvor vi skulle have en grundig gennemgang af sagen, hvor statsministeren så ville svare på spørgsmålene, men det har statsministeren overhovedet ikke gjort i sin korte replik heroppe for lidt siden.

Så kan statsministeren jo sidde og grine og hygge sig med sin »næse« og folde papirer sammen og se ud, som om både han og regeringen tager det hele meget let, men det, man blot kan konstatere, er, at der med denne sag er føjet endnu en sag til den lange række sager, der i forvejen er.